

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) ทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 4) ประเมินผลการใช้และปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ ความสามารถในการปฏิบัติงานจัดสวน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนโนนหันวิทยายน ตำบลโนนสะอาด อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 33 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นวิชาเลือกที่มีนักเรียนเพียงห้องเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 3 คน และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานจัดสวน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 20 แผน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้และปรับปรุงหลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.88 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80 แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติงาน จัดสวน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ดำเนินการเก็บข้อมูลทุกชั้นตอนด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ร้อยละ (%) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ Dependent และวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ เน้นรูปแบบของการพัฒนาการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยการออกแบบและพัฒนาบริเวณ โรงเรียน มีครูผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญงานจัดสวนเข้ามาจัดการเรียนรู้ และประเมินผล
2. ผลการพัฒนาหลักสูตร ได้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ ประกอบด้วย แนวคิด หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร/ เวลาเรียน หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วย (1) ความรู้พื้นฐานการจัดสวน (2) แนวคิดการจัดสวนด้วยเอกลักษณ์ท้องถิ่น (3) การออกแบบจัดสวน (4) การจัดตกแต่งสวน (5) การสรุปประเมินผลการจัดสวน จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่ม และกระบวนการแก้ปัญหา การตรวจสอบประสิทธิภาพพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสม
3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และร่วมมือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม สามารถออกแบบและปฏิบัติงานจัดสวนได้ตามวัตถุประสงค์
4. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดสวนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานจัดสวนอยู่ในระดับมาก

และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง โรงเรียนสวยด้วยสองมือ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ ที่เน้นรูปแบบของการพัฒนาการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยการออกแบบและพัฒนาบริเวณ โรงเรียน มีครูผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญงานจัดสวนเข้ามาจัดการเรียนรู้ และประเมินผล สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ที่ต้องการ ให้จัดการศึกษาสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นมากที่สุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 27 ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ มาตรา 28 กำหนดให้สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม สอดคล้องกับ โจทีย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ที่กล่าวว่า การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของชุมชน หรือท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของชุมชนของท้องถิ่นนั้น และสอดคล้องกับ วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542) ที่กล่าวว่า การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งสิ่งที่ควรเพิ่มเติมในระดับท้องถิ่น ความคาดหวังของท้องถิ่น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ หรือวิธีการอื่นใดที่มีประโยชน์ ทำให้ทราบข้อมูลที่แท้จริงภายในท้องถิ่น

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร ได้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวยด้วยสองมือ ซึ่งจากการตรวจสอบประสิทธิภาพพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการสร้างหลักสูตรอย่าง

เป็นระบบตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2532) ที่นำเสนอ ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดมาตรฐานการวัดผลและประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) ที่เสนอกระบวนการพัฒนาหลักสูตรได้ 3 ระบบ คือ ระบบการร่างหลักสูตร เป็นการกำหนดหลักสูตรโดยดูความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง หลังจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบหลักสูตรและดำเนินการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ หรือการสัมมนาและมีการทดลองนำร่อง พร้อมทั้งรวบรวมผลการวิจัยและปรับแก้หลักสูตรก่อนนำไปใช้ ระบบการใช้หลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผนการใช้หลักสูตร การบริหารหลักสูตรและการติดตามผลการใช้หลักสูตร และระบบการประเมินผล ประกอบด้วย การวางแผนการประเมินผลการใช้หลักสูตร เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานข้อมูล และสอดคล้องกับรายงานของ จริยา ศรีเพชร (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง คลองมหาสวัสดิ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง คลองมหาสวัสดิ์ ประกอบด้วยแนวคิด หลักการ จุดหมาย คำอธิบาย รายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โครงสร้าง เวลาเรียน ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วย 1) ประวัติความเป็นมาของคลองมหาสวัสดิ์ 2) ความสำคัญของคลองมหาสวัสดิ์ 3) บทบาทของคลองมหาสวัสดิ์กับวิถีชีวิตของคนในอดีตและปัจจุบัน 4) สภาพภูมิศาสตร์ 5) แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 6) การอนุรักษ์คลองมหาสวัสดิ์ และชัญดา ไตรวนาธรรม (2552) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าสู่งานอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าสู่งานอาชีพ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย แนวคิด หลักการ จุดหมาย คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร/เวลาเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) เรื่อง ฟ้าน่าลอง 2) การประดิษฐ์ชิ้นงานจากเศษผ้าใหม่เป็นของใช้ 3) ประดิษฐ์ชิ้นงานจากเศษผ้าเป็นของ

ระดับตกแต่ง สอดคล้องกับ ประภาพรรณ โษมาลา (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำขนมนางเล็ด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำขนมนางเล็ด เป็นหลักสูตรที่นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic learning) โดยใช้รูปแบบกระบวนการแก้ปัญหาและใช้เทคนิคการประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในการทำขนมนางเล็ด มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีความสามารถในการปฏิบัติงาน

3. นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และร่วมมือกันทำกิจกรรมกลุ่ม สามารถออกแบบและปฏิบัติงานจัดสวนได้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา ศรีเพชร (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง คลองมหาสวัสดิ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และพบว่า ขณะทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองมหาสวัสดิ์ นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม และสนใจปฏิบัติกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับ ชัญญา ไตรวนาธรรม (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าสู่งานอาชีพ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ พร้อมกับร่วมมือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี และ ประภาพรรณ โษมาลา (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำขนมนางเล็ด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร ด้านจิตพิสัย (Affective domain) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ความขยัน ความอดทน สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน และความรับผิดชอบ) ผ่านเกณฑ์อยู่ระดับพอใช้ขึ้นไป ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) นักเรียนมีความสามารถในการทำงาน (ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะกระบวนการทำงาน และทักษะในการแสวงหาความรู้) มีความสามารถในการแก้ปัญหา (การรับรู้และเข้าใจ คิดหาทางเลือก เลือกทางเลือกในการแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหา ประเมินผลและสรุปผล) ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป และการประเมินคุณภาพของผลงาน

พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถพิมพ์แผ่นข่าวและทำขนมนางเล็ดผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain)

4. นักเรียนมีผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดสวนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความสามารถในการจัดสวนอยู่ในระดับมากและมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้การทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คำนึงและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ ๆ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะมีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัดและอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทยและสอดคล้องกับ จริยา ศรีเพชร (2550) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง คลองมหาสวัสดิ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้เกี่ยวกับคลองมหาสวัสดิ์ก่อนและหลังใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์คลองมหาสวัสดิ์ระดับสูง นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและเห็นว่าหลักสูตรเรื่องคลองมหาสวัสดิ์ทำให้นักเรียนรัก ภูมิใจในท้องถิ่นและเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ สมาน ไกรทต (2550) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เรื่อง พืชพื้นบ้าน ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจาก (1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (2) นักเรียนที่ผ่านการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น มีคะแนนรวมทักษะการปฏิบัติงานและคุณลักษณะความกระตือรือร้นในการเรียน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 84.04 และ (3) นักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่นวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชพื้นบ้าน มีเจตคติต่อการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นเฉลี่ยร้อยละ 88.48 และสุนิสสัย มาตั้น (2550) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในระดับช่วงชั้นที่ 3 เรื่อง การทำปลาสามสมุนไพรมู ของโรงเรียนด่านแม่คำมันพิทยาคม

อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินทักษะ การปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงานของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรที่ พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลการสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนที่มี ต่อหลักสูตรสาระการเรียนรู้ เรื่อง การเลี้ยงโคพื้นเมือง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ วิทยากรท้องถิ่นมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสวนสวยด้วยสองมือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้การนำหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวย ด้วยสองมือไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 โรงเรียนโนนหันวิทยายนควรส่งเสริมการนำหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สวนสวย ด้วยสองมือ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเผยแพร่ให้โรงเรียนที่สนใจนำไปใช้ในการเรียน การสอนต่อไป

1.2 โรงเรียนโนนหันวิทยายนควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนตาม ความต้องการของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบตัว ให้นักเรียนได้ ปฏิบัติงานจัดสวนในบริเวณโรงเรียนเพื่อสร้างจิตสำนึกรักสถาบันและสร้างความภาคภูมิใจ

1.3 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้เรื่องการออกแบบจัดสวนจนนักเรียนสามารถนำไป ประยุกต์ออกแบบจัดสวนได้อย่างสร้างสรรค์ก่อนการลงมือปฏิบัติงานจัดสวนในบริเวณที่ รับผิดชอบ

1.4 โรงเรียนโนนหันวิทยายนหรือโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายคลึงกันควรส่งเสริมให้ นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นแกนนำในการพัฒนาบริเวณโรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน หรือจัดการประกวดบริเวณรับผิดชอบของห้องเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยติดตามผลถึงการนำความรู้ทักษะกระบวนการทำงาน ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันว่ามีความคงทนหรือไม่ อย่างไร เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรให้ มี ความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การ ประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นในการทำงานไปใช้ กับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

